

POSTANOWIENIE

Dnia 18 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M. B.**

skazanego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 sierpnia 2022 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 2022 r., sygn. akt II KO 46/22, w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 listopada 2021 r., sygn. akt II AKo [...], o oddaleniu wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 16 października 2021 r. w sprawie V Ka [...], zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 2 lutego 2018 r. w sprawie IX K [...],

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 23 czerwca 2022 r., II KO 46/22, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku M. B. o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 listopada 2021 r., sygn. akt II AKo [...], o oddaleniu wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 16 października 2021 r. w sprawie V Ka

[...], zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 2 lutego 2018 r., w sprawie IX K [...], jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

Na wyżej wymienioną decyzję procesową zażalenie w terminie złożył skazany M. B., zaskarżając je w całości. W treści środka odwoławczego uzasadniając swoje stanowisko skarżący ponownie wskazał, że w sprawie II AKo [...] Sądu Apelacyjnego w [...] miało dojść do popełnienia przestępstw, polegających na tworzeniu fałszywych dowodów, nadużyciu uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych oraz poświadczenia nieprawdy w dokumentach mających znaczenie prawne. Jednocześnie w ocenie skarżącego doszło do wydania przez Sąd Apelacyjny w [...] decyzji niezgodnej z prawem oraz wyszły na jaw nowe okoliczności faktyczne oraz nowe dowody nieznane wcześniej temu sądowi, wobec czego ponowił wniosek o wznowienie postępowania IX [...] Sądu Rejonowego w L..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Jak trafnie zauważył Sąd Najwyższy w treści zaskarżonego zarządzenia, wznowienie postępowania jest dopuszczalne w tych sprawach, które zostały zakończone prawomocnym orzeczeniem, rozstrzygającym o przedmiocie procesu (odpowiedzialność karna oskarżonego, odpowiedzialność odszkodowawcza Skarbu Państwa za niesłuszne skazanie, ukaranie, tymczasowe aresztowanie i zatrzymanie oraz odszkodowanie i zadośćuczynienie na podstawie ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego) albo o dopuszczalności orzekania w tej kwestii. Stąd też nie jest możliwe wznowienie samego postępowania o wznowienie, zakończonego uprzednio prawomocnym orzeczeniem sądu o oddaleniu wniosku strony lub o braku podstaw do wznowienia z urzędu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2018 r., IV KO 12/18).

Wprawdzie, jak także słusznie zwrócił na to uwagę Sąd Najwyższy, były w tym przedmiocie wyrażane zarówno w piśmiennictwie (D. Szumiło – Kulczycka, Prawne warunki dopuszczalności postępowania sądowego, w: Środki zaskarżenia w procesie karnym, Księga pamiątkowa ku czci prof. Zbigniewa Dody, red. A. Gaberle, S. Waltoś, Warszawa 2000, s. 224), jak i judykaturze (zob. postanowienie

z dnia 18 marca 2010 r., III KO 96/09) poglądy odmienne co do możliwości wznowienia takiego postępowania z urzędu, lecz obecnie utrwaliła się już jednolita linia orzecnicza, zgodnie z którą nie jest możliwe wznowienie, zarówno na wniosek strony, jak i z urzędu, samego postępowania o wznowienie, zakończonego uprzednio prawomocnym orzeczeniem sądu o oddaleniu wniosku strony lub o braku podstaw do wznowienia *ex officio* (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 maja 2010 r., V KO 47/10, OSNKW 2010, z. 8, poz. 73; z dnia 9 lipca 2013 r., II KO 17/13; z dnia 7 lipca 2016 r., V KO 49/16 oraz powołane już wyżej postanowienie z dnia 26 kwietnia 2018 r., IV KO 12/18). Ten pogląd prawny Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie w pełni akceptuje, w szczególności w odniesieniu do podstaw wznowieniowych określonych w art. 540 § 1 k.p.k., a więc *propter falsa* i *propter nova*.

Co więcej, wniesiony przez skazanego środek odwoławczy nie zawiera jakiegokolwiek argumentacji, która stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w zaskarżonym zarządzeniu by podważała. Autor zażalenia skupił się bowiem na podniesieniu po raz kolejny swoich twierdzeń co do dopuszczenia się w związku z postępowaniem przestępstwa ignorując, że taka podstawa wznowienia postępowania może zostać poddana merytorycznej ocenie wyłącznie wówczas, gdy samo postępowanie o wznowienie postępowania jest prawnie dopuszczalne, a w tym wypadku, jak to wskazano wyżej, tak nie jest.

Wobec powyższego, przyjąć trzeba, że w pełni zasadnie odmówiono M. B. przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 listopada 2021 r., sygn. akt II AKo [...], o oddaleniu wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 16 października 2021 r. w sprawie V Ka [...], zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 2 lutego 2018 r. w sprawie IX K [...]. Poglądu Sądu Najwyższego zaprezentowanego w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, jak to już zauważono, argumentacja podniesiona w zażaleniu w najmniejszym stopniu nie podważała.

Kierując się zatem przedstawionymi względami Sąd Najwyższy zaskarżone zarządzenie utrzymał w mocy.

